

Г. Бѣдетъ бо врѣма, єгда здраваго омѣнїа не послѣшаютъ, но по свойхъ похоронъ изберутъ себѣ омѣтѣли, чѣшеми слѣхомъ:

Д. И ѿ истины слѣхъ юврататъ, и къ баснемъ оуклонатса.

Е. Ты же трезвіца ѿ всѣмъ, злопострадкѣ, дѣло сотвори блговѣстника, слаженіе твоѣ извѣстно сотвори.

Ѣ. Ізъ бо оуже жрениъ вывайду, и врѣма моегѡ юшествія настѧ:

Ѣ. Подвигомъ добрымъ подвизахъ, теченіе скончахъ, вѣръ соблюдохъ:

Ѣ. Прочее оѣко соблюдается мнѣ вѣнѣцъ прауды, єгоже воздастъ ми Гдѣ въ дѣнь Онъ, праудный Судїа, не токмо же мнѣ, но и всѣмъ возлюбленымъ гавленіе єгѡ.

Б. Потчица скорѣ прїйти ко мнѣ.

Г. Димасъ бо менѣ юстаби, возлюбивъ нынѣшній вѣкъ, и идѣ въ Солгнъ: Крѣскентъ въ Галатію, Титъ въ Даматію:

Д. Лгкѣ єдинъ єсть со мню. Марка поѣмъ приведи съ собою: єсть бо ми блгопотрѣбенъ въ слажеб.

Ѣ. Тюхика же послѣхъ во єфесъ.

Ѣ. Фелайнъ, єгоже юстабиъ въ Трвадѣ оѣ Карпа, градаѣ принеси, и книги, паче же квжаныя.

Ѣ. Алѣксандръ ковачъ мнѣга ми вѣлъ сотвори: да воздастъ єму Гдѣ по дѣлумъ єгѡ:

Ѣ. Сѣ негоже и ты себѣ блюди, юблѣ въ противитса словесемъ нашымъ.

Ѣ. Въ перവый мой ювѣтъ никтоже бысть со мню, но вси ма юстабиша: да не вмѣнитса имъ:

Ѣ. Гдѣ же мнѣ предстѧ: и оукрѣпі ма, да мню проповѣданіе извѣстно бѣдетъ, и оуслышатъ вси газыцы: и избавленъ быхъ ѿ оѣстѣ лѣбѣвъ:

Ѣ. И избавитъ ма Гдѣ ѿ всакаго дѣла лгакава, и спасетъ